

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

കൂനൻകുരിശ് ആവർത്തിക്കരുത്!

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

മനന്തവാടി റീജിയണലിലെ വൈദികർവേണ്ടി

ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ കണ്ണാടിക്കര,

സെന്റ് ജോസഫ്സ് കത്തീഡ്രൽ,

മനന്തവാടി - 670 645

www.TheCMSIndia.org

കുനൻകുരിശ് ആവർത്തിക്കരുത്!

ആമുഖം

മലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമപുനരുദ്ധാരണശ്രമങ്ങളാരംഭിച്ചിട്ട് കാൽനൂറ്റാണ്ടിലേറെയായെങ്കിലും സഭാംഗങ്ങൾക്കാകമാനം സ്വീകാര്യമായ ഒരു 'കുർബ്ബാനക്രമം' തയ്യാറാക്കാൻപോലും സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നത് അത്യന്തം വേദകരമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. ആരാധനക്രമവീകരണത്തിന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും അതിനുതക്കനട്ടേറെ പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ് സമാപിച്ചശേഷം രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടുകഴിഞ്ഞിട്ടും ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം നിലനില്ക്കുന്നത് മലബാർ സഭയ്ക്ക് ഒട്ടും ഭൂഷണമല്ലതന്നെ. ഇത്തരമൊരു ദുരവസ്ഥയ്ക്ക് നിരവധി കാരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ടെങ്കിലും ഏറ്റവും പ്രധാനം ഒരു പക്ഷേ ഇക്കാര്യത്തിന് നേതൃത്വം വഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നതാണ്. നമ്മുടെ സഭാചരിത്രം, റീത്ത്, പൈതൃകം എന്നിവയെപ്പറ്റിയുള്ള ഭാഗികവും വികലവുമായ കാഴ്ചപ്പാടും മുൻവിധികളും ദുർവാശിയും സർവ്വോപരി, യഥാർത്ഥ ക്രൈസ്തവാരോപിയുടെ അഭാവവും ആണെന്ന് പറയാതെ വയ്യ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ രംഗത്ത് നമുക്കു വന്നുഭവിച്ച പാളിച്ചകളെപ്പറ്റി, പ്രത്യേകിച്ചും, ഈ അടുത്ത കാലത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ആഘോഷപൂർവ്വമായ റാസക്രമ'ത്തിന്റെ കാര്യത്തിലുണ്ടായ അടിസ്ഥാനപരമായ പാകപ്പിഴകളെപ്പറ്റി, ഉറക്കെ ചിന്തിക്കേണ്ടത് സഭാസ്നേഹികളായ ഏവരുടേയും കടമയാണെന്ന ബോധ്യത്തോടെ ചില തുറന്ന വിചിന്തനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

1 പുനരുദ്യാരണമെന്നാലെന്ത്?

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ 'ആരാധനക്രമം', 'പൗരസ്ത്യസഭകൾ' എന്നീ പ്രമാണരേഖകളുടെ ഉള്ളടക്കത്തെപ്പറ്റി ചി

ന്തിയ്ക്കാതെയും അർഹമായ പ്രാധാന്യവും പരിഗണനയും അവസ്ഥ നല്ലായ്കാതെയും നടത്തുന്ന ആരാധനക്രമ പുനരുദ്ധാരണത്തിനായുള്ള ഏതു പരിശ്രമവും പരാജയത്തിലേയ്ക്കേ നീങ്ങൂ എന്നാദ്യം തന്നെ പറഞ്ഞുവെക്കട്ടെ. ആരാധനക്രമപുനരുദ്ധാരണത്തെ റീത്തുപുനരുദ്ധാരണത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലും അതിന്റെ ഭാഗമായും മാത്രമേ കാണാനാകൂ. “ആഘോഷപൂർവ്വമായ റാസക്രമ”ത്തിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് റീത്തും ആരാധനക്രമവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം അജ്ഞാതമായിരുന്നെന്നു തോന്നുന്നു. അഥവാ റീത്തും ആരാധനക്രമവും ഒന്നാണെന്ന് അവർ ധരിച്ചുവശായി. അതുകൊണ്ടുതന്നെ റീത്തു് എന്നാലേതു് എന്ന് ആദ്യം ചിന്തിയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

“ഒരു വ്യക്തി സഭയുടെ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തെ മുഴുവനും സംബന്ധിയ്ക്കുന്നതാണ് റീത്തു്. (എക്യുമെനിസം No. 15,16,17) കൗൺസിൽ ഇക്കാര്യം ഒന്നുകൂടി വിശദമാക്കുന്നു. “ആരാധനക്രമത്തിലെ പ്രത്യേകതകൾ, ആദ്ധ്യാത്മികത, സന്യാസജീവിതമുറ, ദൈവശാസ്ത്രം, സഭാഭരണരീതികൾ, വേഷഭൂഷാദികൾ തുടങ്ങിയവയെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് റീത്തു്”. (പൗരസ്ത്യ സഭകൾ No. 3, foot note) അപ്പോൾ ആരാധന ക്രമത്തേക്കാൾ വിശാലവും സമ്പന്നവുമായ ആശയമാണ് റീത്തു് എന്നതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിവക്ഷിയ്ക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തം. അതായതു്, ഇവിടെ പുനരുദ്ധാരണപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ‘മലബാർ റീത്താ’ണ്. അതിന്റെ കർദ്ദായീകരിയ്ക്കപ്പെട്ട ആരാധനക്രമമല്ല. മറ്റു വാക്കുകളിൽ മലബാർസഭയുടെ തനിമയും വ്യക്തിത്വവും വ്യക്തമാക്കുന്ന അതിന്റെ ചരിത്രപാരമ്പര്യ പഠനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന പുനരുദ്ധാരണമാണ് യഥാർത്ഥമായതു്. അതുമാത്രമാണ് നമുക്കിന്നാവശ്യം. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ പ്രമാണരേഖകൾ ലക്ഷ്യം വെക്കുന്നതും ഊന്നിപ്പറയുന്നതുമായ പുനരുദ്ധാരണം വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതു് ഈ വഴിക്കാണ്. “ആവശ്യമെങ്കിൽ ശരിയായ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സസൂക്ഷ്മവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ വിധത്തിൽ റീത്തുകളെ പുനഃപരിശോധിക്കുകയും ആധുനിക കാലത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും നേരിടാൻ പോന്ന പുത്തൻ കരുത്ത് അവസ്ഥ നല്ലകയും ചെയ്യണമെന്ന് കൗൺസിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.” (ലിറ്റർജി No. 4) “വൈവിധ്യമാർന്ന സ്ഥലകാലങ്ങളാക്കിണങ്ങാവിധം ജീവിതശൈലി ക്രമപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് ഓരോ വ്യക്തിസഭയും അതിന്റെ പാരമ്പര്യം അഭംഗമായും പൂർണ്ണ

മായം പരിരക്ഷിക്കണം.' (പൗരസ്ത്യസഭകൾ No. 2) മേലുദ്ധരിച്ച സഭാപ്രബോധനത്തിന്റെ ചൈതന്യമാണോ 'ആഘോഷപൂർവ്വമായ റാസക്രമം' ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതാണോ സവിനയം ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

II എന്താണ് പുനരുദ്യരീകപ്പെടേണ്ടത്?

പുനരുദ്യരീകപ്പെടേണ്ടത് മലബാർ രീതും അതിന്റെ ഭാഗമായ ആരാധനക്രമവുമാണെന്ന് നമ്മൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം എവിടെയാണെന്ന് കണ്ടെത്തണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ സഭയുടെ പ്രാരംഭകാല ചരിത്രത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുചെല്ലുക തന്നെ വേണം. തികച്ചും അനിഷേധ്യവും സുനിശ്ചിതവുമായ ചരിത്രരേഖകൾ ഹാജരാക്കാനില്ലെങ്കിലും യേശുവിന്റെ അപ്പസ്തോലന്മാരിലൊരുവനായ തോമാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമാണ് നമ്മുടെ സഭയെന്ന കാര്യം അധികമാരും ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. നടപടിപ്പസ്തകത്തിലും വി. പത്രോസ്-പൗലോസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ ലേഖനങ്ങളിലും കാണുന്ന രീതിയിൽത്തന്നെയാവണം വി. തോമാശ്ലീഹായും സഭാസ്ഥാപനം നടത്തിയതെന്നു വേണം കരുതാൻ. അതായത്, തന്റെ വചനപ്രഘോഷണത്തിന്റെ ഫലമായി ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ച നമ്മുടെ പൂർവ്വികരിൽ ചിലരെത്തന്നെ സഭാ ശുശ്രൂഷികളുടെ ചുമതലയും ഏല്പിച്ചു എന്നു സാരം. പാലസ്തീനയിൽ നിന്നോ പേർഷ്യയിൽനിന്നോ വൈദികരേയും മെത്രാന്മാരേയും അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നു എന്നു കരുതുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. കൂടാതെ കേരളത്തിലെ പാരമ്പര്യങ്ങളെയും ഇവിടെ നാം കണക്കിലെടുക്കണം. ഇതേപ്പറ്റി നമ്മുടെ സഭാചരിത്രകാരന്മാരും ആരാധനക്രമപണ്ഡിതന്മാരും എന്തു പറയുന്നെന്ന് നോക്കുക. "വി. തോമാശ്ലീഹായാൽ വൈദികസ്ഥാനത്തേയ്ക്കുയർത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പകലോമററം, ശങ്കരപുരി തുടങ്ങിയ അതിപ്രാചീന കുടുംബങ്ങൾ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്." (ഫാ.കൂടപ്പുഴ, തിരുസ്സഭാചരിത്രം. PP104, 113) "As to the question whether there was a local(organised hierarchy for the Thomas Christians we cannot say anything definite. There is a tradition that St. Thomas conferred priesthood and also high priesthood on the members of certain families, some of which, as we said above exist even

today glorying in a line of priests going back, as it is said, to St. Thomas'' (Fr. Placid Podipara, The Thomas christians P. 30)

ഇതിനും പുറമെ, മലബാർ സഭയുടെ തനിമയും വ്യക്തിത്വവും ഏറ്റവും പ്രകടമായ വിധത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന സഭാ ഭരണ സംവിധാനങ്ങളും (ആർച്ച് ഡീക്കൻറെ സ്ഥാനവും അധികാരങ്ങളും, ഇടവക യോഗങ്ങളുടെ നിലയും വിലയും തുടങ്ങിയവ) പ്രാദേശിക സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളായ ആചാരമര്യാദകളും (വിവാഹച്ചടങ്ങുകൾ, വി. കർബ്ബാനയിലെ പ്രത്യേകതകൾ, ദേവാലയ നിർമ്മാണ രീതി etc.) എല്ലാം ഇവിടെ ആദ്യന്തറാണ്ടു മുതലേ ഒരു ഹയരാർക്കിയും തനതായ ആരാധനക്രമവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന നിഗമനത്തിലാണ് നമ്മെക്കൊണ്ടെത്തിക്കുക.

മതങ്ങളുടെ ചരിത്രപഠനവും ഇപ്രകാരംതന്നെ ചിന്തിക്കാനാണ് നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. അതായത് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള ആരാധനാരീതികളും ആരാധനക്രമവുമില്ലാത്ത യാതൊരു മതത്തെപ്പറ്റിയും ചരിത്രത്തിന് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വലിയൊരു വ്യവരെ മതവിശ്വാസത്തിന്റെ നിലനിലപ്പുതന്നെ ആരാധനക്രമത്തെ ആശ്രയിച്ചാണെന്നത് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മലബാർ സഭയുടെ ആരംഭകാലംമുതലേ, ലളിതവും ഒരുപക്ഷേ അവികസിതവുമായ ഒരാരാധനക്രമമെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതല്ലേ സാമാന്യബുദ്ധിക്ക് ചേർന്നത്? പ്രത്യേകിച്ചും, സമ്പന്നമായ ഹൈന്ദവ മതാചാരങ്ങളുടേയും ആരാധന ക്രമരീതികളുടേയും നാടായ ഭാരതത്തിന്റെ ഭാഗമായ കേരളത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ നിഗമനത്തിന്റെ സാധ്യതയും സാധ്യതയുമേറെയാണ്. അതോടൊപ്പം കേരളത്തിലെ ആദിമക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഗണ്യമായൊരു വിഭാഗം മതാചാര്യന്മാരായിരുന്ന ബ്രാഹ്മണരിൽ നിന്ന് മതപരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടവരായിരുന്നു എന്ന നിഗമനവും ഇത്തരമുള്ളതിൽ കണക്കിലെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു ആദിമ ക്രൈസ്തവ സഭകളിലെപ്പോലെതന്നെ അവികസിതമായ ഒന്നായിരുന്നിരിക്കണം ഇവിടെ നിലവിൽ വന്ന ആരാധനക്രമവും. മിക്കവാറും അന്ത്യത്താഴത്തിന്റെ (അപ്പംമുറിക്കൽ) അനുസ്മരണത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് വളർന്നുവന്ന ലളിതമായ ഒരു ചടങ്ങ്, ഹിന്ദുക്കൾക്ക് സംസ്കൃതം വേദഭാഷയായിരുന്നതുപോലെ കർത്താവ് സംസാരിച്ച സുറിയാനിഭാഷ ക്രൈസ്തവരുടെ വേദഭാഷയായി

സ്വീകരിച്ചിരിക്കാം. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നാലു അഞ്ച് നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ മാത്രം രൂപംകൊണ്ട അദ്വൈതമാറി മാരുടെ പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ആരാധനക്രമം (അനാഫറ) വി. തോമാശ്ലീഹാ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതാണെന്നോ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതലേ ഇവിടെ നിലവിലിരുന്നതാണെന്നോ പറയാൻ കടുത്ത കൽദായവാദികൾപോലും തയ്യാറാകുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. കൽദായ ആരാധനക്രമത്തെപ്പറ്റി നമ്മുടെ ആരാധനക്രമപണ്ഡിതരും ചരിത്രകാരന്മാരും നടത്തിയിട്ടുള്ള പരാമർശങ്ങൾ ഇത്തരമുള്ള പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

“സഭയുടെ ആരംഭശയിൽ പരസ്യാരാധനക്രമത്തിന് നിശ്ചിതരൂപം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ക്രമേണ ആരാധനക്രമം വികസിക്കുകയും ആറാം നൂറ്റാണ്ടോടപ്പോഴേക്കും ചില സഭകളിൽ നിശ്ചിതരൂപം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും റീത്തുകൾ പൂർണ്ണവളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നതിന് പിന്നേയും നാലഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകൾ കൂടി വേണ്ടിവന്നു.” (സീറോ മലബാർ റീത്തും പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കർബ്ബാനയും, (ഡോ. എ. ഡി മററം P.2); “വികസിത രൂപത്തിലുള്ള കൽദായ സുറിയാനിക്രമം കൃത്യമായി എന്നു മുതലാണ് മലബാർ സഭയിൽ നടപ്പിലായതെന്ന് നിശ്ചയിക്കുക സാധ്യമല്ല”. (Ibidem P.22). “ഏതായാലും അദ്വൈതമാറി-ഇവരായിരുന്നില്ല ഒന്നാമത്തെ അനാഫറയുടെ രചയിതാക്കൾ. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടോടുകൂടി മാത്രമേ ‘ശ്ലീഹന്മാരുടെ കൂദാശ’ എകദേശമൊരുപമെങ്കിലും പ്രാപിച്ചുള്ളൂ.” (Ibidem p-62) “The codification of the Sacred functions into liturgical rites as we know them today began towards the end of the V or VI century, if not later” (The Thomas Christians p.74) വസ്തുതകൾ ഇതായിരിക്കട്ടെ കൽദായ ആരാധനക്രമത്തെ മലബാർസഭയുടെ സ്വന്തം ആരാധനക്രമമായി ചിലരൊക്കെ കാണുന്നതിന്റെ യുക്തി ദുരൂഹമായിരിക്കുന്നു.

ഇവിടെ ന്യായമായും ഒരു ചോദ്യമുദിക്കാം. സുറിയാനിഭാഷയും കൽദായ ആരാധനക്രമവും എങ്ങാനെന്നു മുതൽ, നമ്മുടെ സഭയിൽ കടന്നുകൂടുകയും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു? ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ വീണ്ടും ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിലേയ്ക്ക് കടക്കണം.

a) തോമാശ്ലീഹാ കേരളത്തിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ കേരളത്തിൽ ധാരാളം യഹൂദന്മാരുണ്ടായിരുന്നല്ലോ. അതുകൊണ്ട് വി. പൗലോസ് ചെയ്തതുപോലെ തോമാശ്ലീഹായും ആദ്യം സ്വജാതി

കാരോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുവന്നും അവരിൽ കുറെ കിലും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചുവന്നും കരുതേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യാപാരംഗത്തെ നേതൃസ്ഥാനത്തിന്റെ പിൻബലത്തോടെ ഈ യഹൂദ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവിടത്തെ ആദിമക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിൽ ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആ സ്വാധീനത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടുകൂടിയാവണം, മുൻപ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ സംസ്കൃതം വേദഭാഷയായി സ്വീകരിച്ച ഹിന്ദുക്കളെ അനുകരിച്ച് മലബാറിലെ ആദിമക്രൈസ്തവസമൂഹം സുറിയാനിക്ക് തങ്ങളുടെ ആരാധനയിൽ വേദഭാഷയുടെ സ്ഥാനം നൽകിയത്.

b) എന്നാൽ കൽദായആരാധനക്രമം നമ്മുടെ സഭയിൽ വേരൂന്നാൻ ഇടയാക്കിയ പ്രധാനസംഭവങ്ങൾ എ. ഡി. 345-ൽ ക്നായീത്തോമ്മായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന കുടിയേറ്റവും എ. ഡി. 410-ലെ സെല്യൂഷ്യാ സൂനഹദോസിന്റെ തീരുമാനങ്ങളുമാണെന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. "There is a strong tradition in Malabar that in 345 one Thomas cana, a merchant colonised Cranganore with a Bishop (Mar Joseph), clergy and faithful. The origin of the Southists is traditionally connected with this colonisation." (The Thomas christians p. 63) ഈ കുടിയേറ്റം വ്യാപാരം മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ (സാഹോർ രണ്ടാമന്റെ കാലത്തും മാറ്റം) പേർഷ്യയിലുണ്ടായ മതമട്ട് നങ്ങളും മേല്പറഞ്ഞ കുടിയേറ്റത്തിന് (ഒരുപക്ഷേ പിന്നീടും) പ്രേരണയായിത്തീർന്നെന്ന് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്. ഏതായാലും ക്നായീത്തോമ്മായൊടൊപ്പവും പിന്നീടും വന്ന മെത്രാന്മാരും വൈദികരുമായിരുന്നു മലബാർ സഭയിലുണ്ടായ കൽദായീകരണത്തിന് വഴിമരുന്നിട്ടതെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല.

ഇവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു ആക്കം കൂട്ടാൻ എ. ഡി. 410-ലെ സെല്യൂഷ്യാസൂനഹദോസിന്റെ തീരുമാനം സഹായകവുമായി. എ. ഡി. "410-ൽ സെല്യൂഷ്യായിൽ സമ്മേളിച്ച സൂനഹദോസ് അതിന്റെ കീഴിലുള്ള സഭാഘടകങ്ങളെല്ലാം കൽദായസുറിയാനി ഭാഷയും ആരാധനക്രമവും ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് നിഷ്കർഷിച്ചതായി കാണുന്നുണ്ട്. പേർഷ്യയുമായി ബന്ധത്തിലായിരുന്ന കേരള സഭയും ഈ നിശ്ചയം സ്വീകരിച്ചിരിക്കണം." (ഫാ. കൂടപ്പുഴ, തിരുസഭാചരിത്രം. p. 115)

വസ്തുതകൾ ഇങ്ങനെയിരിക്കെ 5-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ 16-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ മലബാർ സഭയിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കർദായ ആരാധനക്രമം ഈ നാട്ടിൽ ജന്മംകൊണ്ടുതല്ലെന്നും അതു ലത്തീൻ രീതുപോലെതന്നെ വൈദേശികമാണെന്നും തർക്കിച്ചുപറയാതെ തരമില്ല. നൂറ്റാണ്ടുകളോളം അതിവിടെ നിലനിന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അതിന്റെ വൈദേശികത്വത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ നമ്മുടെ യഥാർത്ഥപൈതൃകം കണ്ടെത്തേണ്ടതു് കർദായ ആരാധനക്രമത്തിലും അനുഷ്ഠാനത്തിലുമല്ല എന്നു വരുന്നു. പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെടേണ്ടതും അതല്ല. തന്നിമിത്തം ലത്തീനീകരണത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനത്തോടൊപ്പം കർദായീകരണത്തിൽനിന്നുള്ള മോചനവും ലക്ഷ്യംവെച്ചുകിലേ ആരാധനക്രമപുനരുദ്ധാരണത്തിനുള്ള നമ്മുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ ശരിക്കും സമ്പൂർണ്ണമാവുകയുള്ളൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം ലത്തീനീകരണമെന്ന അടിമത്തത്തിൽനിന്നുള്ള വിമോചനപ്രക്രിയ കർദായീകരണമെന്ന മറ്റൊരടിമത്തത്തിനു് പിൻവാതിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുകയേയുള്ളൂ. സത്യത്തിൽ "ആഘോഷപൂർവ്വമായ റാസക്രമ"ത്തിന്റെ പ്ലാനിൽ പ്രവർത്തിച്ച വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്ക് ഏറ്റവും വലിയ പാളിച്ച പറ്റിയതിവിടെയാണെന്നു് തുറന്നു പറയേണ്ടിവന്നതിൽ ഖേദമുണ്ടു്. വളർച്ചയറ്റുപോയ കർദായസഭയുടെ തുടച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ ഭാഗം, അതുമല്ലെങ്കിൽ ഒരു പോക്കറ്റ് പതിപ്പ് (Pocket edition) എന്ന നിലയിലാണിവർ ശക്തിയും ചൈതന്യവുമുള്ള നമ്മുടെ സഭയെ കാണുന്നതെന്ന ധാരണയാണു് സാധാരണക്കാർക്കുണ്ടാവുക. മാർത്തോമ്മായുടെ ക്രിസ്ത്യാനുഭവത്തെയും മലബാർസഭയുടെ വ്യക്തിത്വത്തെയും പൈതൃകത്തെയും പറ്റി ഊറ്റം കൊള്ളുകയും ഗിരിപ്രഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഇവിടത്തെ ആരാധനക്രമപണ്ഡിതന്മാരാണിതിനൊക്കെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുത ആശ്ചര്യജനകംതന്നെ." കർദായരുടെ ആരാധനക്രമത്തോടുള്ള ഇവരുടെ അന്ധമായ അടിമനോഭാവത്തെയും പ്രബുദ്ധമായ മലബാർ സഭയുടെമേൽ അതടിച്ചേല്പിക്കാനുള്ള തന്ത്രപൂർവ്വമായ നീക്കങ്ങളേയും ചെറുത്തുതോൽപ്പിക്കാൻ മലബാർ സഭാതന്ത്രങ്ങൾ ഒന്നടങ്കം ഉണരേണ്ടതു് കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണെന്നു് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കാൻ ഞങ്ങളാഗ്രഹിക്കുകയാണു്.

III എങ്ങനെയാണു് പുനരുദ്ധാരണം സാധിക്കേണ്ടതു്?

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ പ്രമാണരേഖകൾ നൽകുന്ന

ശക്തവും വ്യക്തവുമായ നിർദ്ദേശങ്ങളുടെ ചൈതന്യത്തിലും, മായം ചേർക്കപ്പെടാത്ത നമ്മുടെ പൈതൃകത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലും നടത്തപ്പെടുന്ന ആരാധനക്രമപുനരുദ്ധാരണമേ വിജയിക്കൂ. അതുമാത്രമേ സ്വീകാര്യമാകൂ. കൗൺസിൽ പറയുന്നു: “സർവ്വോപരി വിശ്വാസികളുടെ പൂർണ്ണവും ക്രിയാത്മകവുമായ ഭാഗഭാഗിത്വം ലക്ഷ്യമാക്കി വേണം ആരാധനക്രമത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണവും പ്രോത്സാഹനവും സാധിക്കാൻ.” (ലിറ്റർജി No. 14) “ആഘോഷപൂർവ്വമായ റാസക്രമ” ത്തിൽ ഈ ലക്ഷ്യം അപ്പാടെ അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഒരാ നോട്ടത്തിൽത്തന്നെ വ്യക്തമാകും. “ആരാധനക്രമത്തിൽ പരിവർത്തനത്തിനതീതമായ ദൈവസ്ഥാപിത ഘടകങ്ങളുണ്ട്; പരിവർത്തന വിധേയമായ ഘടകങ്ങളുണ്ട്. പരിവർത്തന വിധേയമായവയിൽ ആരാധനക്രമത്തിന്റെ ആന്തരിക ഭാവത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടാത്തതൊ, യോജിക്കാത്തതോ ആയി എന്തെങ്കിലും കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവയിൽ കാലോചിതമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താവുന്നതും വരുത്തേണ്ടതുമാണ്. ഈ പുനരുദ്ധാരണത്തിൽ പ്രാർത്ഥനാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും കർമ്മവിധികളും അവ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളെ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി പ്രകാശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ക്രമീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വിശ്വാസികൾ, സാധിക്കുന്നിടത്തോളം അവ എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാനും ഒരു സമൂഹത്തിന് ചേർന്നവിധം പൂർണ്ണമായും സജീവമായും അവയിൽ ഭാഗഭാക്കകളാകാനും ഇടവരണം.” (ലിറ്റർജി No. 21) “റാസക്രമ” രചയിതാക്കൾ മേല്പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അപ്പാടെ കാറ്റിൻപ്പറത്തിയിരിക്കുകയാണ്. “ശരിയായ പാരമ്പര്യങ്ങൾ പരിരക്ഷിക്കാനും അതേ സമയം ന്യായമായ എല്ലാ പുരോഗതിക്കും വഴിതുറന്നിടാനും ഇടയാക്കത്തക്കവണ്ണം പരിഷ്കരിക്കപ്പെടേണ്ട ആരാധനക്രമത്തിന്റെ ഓരോ ഭാഗവും സശ്രദ്ധം പരിശോധിക്കണം. ദൈവശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, അജപാലനം ഇവ കൺമുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കട്ടെ ഈ പരിശോധന.” (ലിറ്റർജി No. 23) കൽദായ തിമിരം ബാധിച്ച നമ്മുടെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ കണ്ണുകൾക്ക് ഇതൊന്നും കാണാൻ കഴിയാത്തതിൽ അതൃപ്തമില്ല. “തിരുക്കർമ്മങ്ങളിൽ വിശിഷ്ടമായ ലാളിത്യം തെളിഞ്ഞുനില്ക്കണം. അവ ഹ്രസ്വവും വ്യക്തവുമായിരിക്കണം. അനാവശ്യമായ ആവർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയുമാരുത്. വിശ്വാസികളുടെ ഗ്രഹണശക്തിയിൽ അവ ഒതുങ്ങി നില്ക്കണം. അതുപോലെതന്നെ സാധാരണഗതിയിൽ അധികം വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെടാത്തവയുമായിരിക്കണം.”. (ലിറ്റർജി No. 34)

“ബലിയുടെ ആന്തരികമായ സ്വഭാവവും ഓരോ ഭാഗത്തിന്റെയും പ്രത്യേകമായ ഉദ്ദേശ്യവും വിവിധ ഭാഗങ്ങളുടെ പരസ്പര ബന്ധവും കൂടുതൽ വ്യക്തമാകത്തക്ക വിധത്തിലും വിശ്വാസികൾക്ക് ഭക്തി പൂർവ്വകമായ സജീവഭാഗഭാഗിത്വം സുകരമാകത്തക്കവിധത്തിലും കുർബ്ബാനയുടെ ക്രമവിധികൾ പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യണം. ഈ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കാനായി കർമ്മവിധികളുടെ സാരാംശത്തിന് കോട്ടം തട്ടാത്ത വിധത്തിൽ അവ ലളിതമാക്കണം. കാലം കടന്നുപോയപ്പോൾ വന്നിട്ടുള്ള ആവർത്തനങ്ങൾ, കാര്യമായ പ്രയോജനമില്ലാത്ത കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ മുതലായവ മാറ്റേണ്ടതാണ്” (ലിറ്റർ ജി No. 50) എന്നാൽ ഇവിടത്തെ പാണ്ഡിത്യക്കുറവുകൾക്ക് കാലഹരണപ്പെട്ടതും അർത്ഥമില്ലാത്തതുമായ ആവർത്തനങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ദിവ്യബലി കൂടുതൽ ദുർഗ്രഹമാക്കാനും ദൈവജനത്തെ അതിൽനിന്നകറ്റാനുമാണ് വ്യഗ്രതയും താല്പര്യവും. “വൈവിധ്യമാർന്ന കാലദേശങ്ങളോടിണങ്ങിച്ചേരുന്ന ജീവിതശൈലി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാവണം പാരമ്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കേണ്ട” തന്നെ പൗരസ്ത്യ സഭകളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രമാണരേഖയും (No 2) നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. മേലുദ്ധരിച്ചതിൽ നിന്നെല്ലാം സ്പഷ്ടമാകുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം ആരാധനക്രമത്തിൽ പുനരുദ്ധാരണം, നവീകരണം, അനുരൂപണം എന്നിവ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ട് നില്ക്കുന്നുവെന്നും അവ ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതാണെന്നുമാണല്ലോ.

ഇതേപ്പറ്റി നമ്മുടെ ആരാധനക്രമ പണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾകൂടി പരിശോധിക്കുന്നത് അവസരോചിതമായിരിക്കും. “പുരാതനരീതിയിൽ കാലോചിതമല്ലാതെ ഏതെല്ലാമുണ്ടോ അതു വർജ്യമാണെന്നും കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തേണ്ടതാണെന്നും ആരും സമ്മതിക്കും.” (ഡോ. ഏ. ഡി. മററം op. cit p. 196) “അന്ധമായ പുരാതനത്വപ്രേമമോ അന്യരീത്തുകളുടെ നേക്കുള്ള അനാദരവോ പുനരുദ്ധാരണത്തിൽ യാതൊരു വിധത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നില്ല.” (Ibidem p. 196)

“വികസനത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും വിധേയമല്ലാത്ത ചട്ടകൂടിനുള്ളിൽ ഒതുക്കിനിർത്തേണ്ടതല്ല ആരാധനക്രമം. അത് കാലദേശ സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി വളർന്ന് സഭയുടെ യൗവ്വനത്തെ പ്രതിബിംബിപ്പിക്കണം” (ഡോ. വെള്ളിയാൻ, സീറോ മലബാർ ആരാധനക്രമം നൂററണ്ടുകളിലൂടെ p. 93) “പുനരുദ്ധാരണം റീത്തു

പരിഷ്കരണത്തിന്റെ ഒരു വശം മാത്രമാണ്; മറുവശം അനന്ത്ര പണമാണ്ദേശാഭിമാനം ഇന്നത്തെ ജനപദത്തിന്റെ ചിന്താഗതിയോടും സാഹചര്യങ്ങളോടും ആരാധനക്രമത്തെ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുകയാണ് ഈ പ്രക്രിയയിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്. (Ibidem p. 103) “എന്നാൽ പുനരുദ്ധാരണംകൊണ്ട് ആരാധനക്രമത്തിന്റെ സർവ്വ വളർച്ചയും അടച്ചു മുറുവച്ചു എന്നാൽ ധരിക്കരുത്. വളർച്ചക്ക് വിധേയമാണ് ആരാധനക്രമം. മനുഷ്യന്റെ സംസ്കാരവും ചിന്താഗതിയും സാഹചര്യങ്ങളും മാറുന്നതിനൊത്തു് അനന്ത്രപപ്പെടുത്താവുന്ന പലതരങ്ങളിൽ ഇനിയും നാം അതിനെ ഇൻഡ്യൻ സംസ്കാരത്തോടനുരൂപപ്പെടുത്തണം”. (Ibidem. p.112) “നമ്മുടെ റീത്തിലില്ലാത്ത പലേ ഭക്തകൃത്യങ്ങളും ലത്തീൻ റീത്തിലുണ്ട്. അവ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം. പലതും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിലെല്ലാമുപരിയായി നമ്മുടെ റീത്തിൽ ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന അനന്ത്രരൂപണ സ്വാതന്ത്ര്യം നാം പ്രവർത്തനോന്മുഖമാക്കണം. അങ്ങിനെ കാലത്തിനും ദേശത്തിനും അനുസൃതമായി പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്താം”. (Ibidem p. 112-113)

മേൽ വിവരിച്ച തരത്തിലുള്ള പുനരുദ്ധാരണം സാധിക്കേണ്ടതു് ആരുടെ ചുമതലയാണെന്ന ചോദ്യം തികച്ചും പ്രസക്തമാണിവിടെ. ഒരു ന്യൂനപക്ഷം മെത്രാന്മാരും ചുരുക്കം ചില ആരാധനക്രമവിദഗ്ദ്ധന്മാരും മാത്രം ചേർന്ന് അവരുടെ തറവാട്ടു കാര്യവും കത്തകാവകാശവുമെന്ന നിലയിൽ നടപ്പിലാക്കേണ്ട ഒന്നല്ല രലബാർ സഭയുടെ ആരാധനക്രമപുനരുദ്ധാരണമെന്നു് ആരും സമ്മതിക്കും. ലത്തീനീകരണത്തിനുവേണ്ടി ചതുരപായങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചവർ (മെനേസീസ് - റോസ് പ്രഭൃതികൾ) പോലും ഇത്തരത്തിലല്ല പ്രവർത്തിച്ചതു്. ഇവിടത്തെ വൈദികരേയും ഇടവക പ്രതിനിധികളേയും വിളിച്ചുകൂട്ടാനുള്ള വിശാലമനസ്ഥിതിയും സന്മനസ്സും അവർ കാണിച്ചു. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടുകാരും റീത്തുകാരുമായ മെത്രാന്മാരും വിദഗ്ദ്ധരും പോർച്ചുഗീസുകാരേയും കടത്തിവെട്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു! നമ്മുടെ റീത്തിനേയും പൈതൃകത്തേയുംപറ്റി വാതോരാതെ പ്രസംഗിക്കുന്നവർ സ്വീകരിച്ച പ്രവർത്തനശൈലിയിലെ വൈരുദ്ധ്യാത്മകത കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നില്ല. അക്കാലത്തുതന്നെ നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ പൈതൃകത്തിന്റെ തനിമിനെ മെന്താണെന്നു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

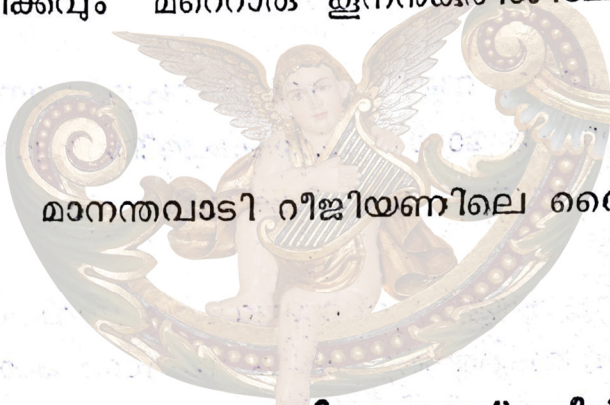
“സെലൂഷ്യയിൽനിന്നു് മെത്രാന്മാരെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നെ

കിലും മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഭരണം നടത്തിയിരുന്നതും ഇന്നാട്ടുകാരായ ആർച്ചുഡ് കന്മാരായിരുന്നു..... മലബാർ സഭയിൽ അത്തായർക്ക് സർവ്വപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. വൈദികസമ്മേളനങ്ങളിൽ അത്തായപ്രതിനിധികളും സന്നിഹിതരായിരുന്നു” (കൂടപ്പു op. cit P. 114) “കേരള ക്രിസ്ത്യാനികൾ വളർത്തിയെടുത്ത പള്ളിയോഗം സഭാഭരണത്തിൽ അത്തായരെ അങ്ങേയറ്റം ഭാഗഭാക്കാക്കുന്നതായിരുന്നു” (Ibidem P. 115)

മലബാർ സഭാചരിത്രത്തിൽ അഗാധപാണ്ഡിത്യമുണ്ടായിരുന്ന വ്യക്തിയും നമ്മുടെ ആരാധനക്രമവിഭജനങ്ങളെയെല്ലാം ആചാര്യനുമായിരുന്ന യശഃശ്ശരീരനായ ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്യാസിഡച്ചൻ ഇക്കാര്യത്തെക്കുറിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്: “... .. they (The Thomas Christians) developed an individuality all their own in the socio-political environment of the country, adapting themselves to, or rather Christianising their ancient culture in almost all its aspects. This adaptation or Christianisation extended itself also to their liturgical and canonical rites; i.e. to their mode of worship and church administration This individuality was christian but typically Malabarian To decide on matters of local interest representatives of several churches used to assemble together, while things of a general character were taken up by the assembly of representatives of all the churches. ... Things of a general character concerned social, political and also religious questions The Thomas christians, therefore were not an integral part of the Seleucian church just as they were not also an output of the same. (The Thomas christians pp 79,97) ഫാ. പ്യാസിഡ് തുടരുന്നു. “Indeed, they had a set up and constitution peculiar to themselves It is clear that the Thomas christians had an organisation and constitution distinct from those of the Seleucian church with which they had hierarchical and liturgical relations. (Ibidem p.101) വൈദികസമ്മേളനങ്ങളിൽപോലും സന്നിഹിതരായിരിക്കുവാനും മതപരമായകാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുക്കുവാനും

(വിശേഷിച്ചും കർബാനക്രമം) പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതും ഉപയോഗിക്കുന്നതും കർശനമായി നിരോധിക്കുക.

viii) 8-2-1986-ൽ ഉൽഘാടനം ചെയ്യപ്പെട്ട എന്ന് തലര കക്ഷികൾ അവകാശപ്പെടുന്ന 'ആലേഖപൂർവ്വമായ റാസക്രമം' വിൻവലിക്കുക. പ്രസ്തുത റാസക്രമം അതേപടി അംഗീകരിക്കാനോ സ്വീകരിക്കാനോ ഞങ്ങൾ തയ്യാറല്ല. അതടിച്ചേല്പിക്കാനുള്ള ഏതൊരു നീക്കവും മറ്റെൊരു കൂനൻകുരിശിലേയ്ക്കു നമ്മെ കൊണ്ടുതരികൂ.

മാനന്തവാടി റീജിയണിലെ വൈദികർക്കുവേണ്ടി,

മാനന്തവാടി,
12-9-1986.

ഫാദർ അഗസ്റ്റിൻ കണ്ണാടിക്കര,
സെന്റ് ജോസഫ്സ് കത്തീഡ്രൽ,
മാനന്തവാടി - 670 645

CHRISTIAN
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

C H R I S T I A N
MUSICOLOGICAL
SOCIETY OF INDIA

For further information
regarding this text

Please contact

library@thecmsindia.org

Please join the
'CMSI Benefactors Club'
and support the ongoing projects of
Christian Musicological Society Of India

-
- DIGITAL LIBRARY • ARAMAIC PROJECT
 - ENCYCLOPEDIA OF SYRIAC CHANTS
 - MUSIC ICONOGRAPHY • CHRISTIAN ART
 - RESOURCE FOR RESEARCHERS